

Paasmensen staan op uit het graf van hun angsten, uit de wonden van het verleden, met een veerkracht die niet alleen in hen zelf zijn oorsprong vindt. Zij staan op tegen alles wat leven tegenhoudt, wat mensen minder mens maakt en leven minder levenswaard.

Carlos Desoete

Een school is geen kerkgemeenschap, maar een schoolgemeenschap waarin de kerk aanwezig mag zijn en zichtbaar mag worden. Door het kruis aan de muur, het getuigenis in de godsdienstles, de werking van het pastoraal inspirerend team, een bezinningsmoment aan het begin van de dag, een gebedskaart die wordt meegegeven met het rapport, een stille ruimte met een gebedsposter aan de muur, meedoen met de acties van Welzijnszorg en Broederlijk Delen ...

Jürgen Mettepenningen, 'in dialoog' maart – april 2019

Het opvallende in Maria is :
dat zij niet opvalt,
dat zij een gewoon mens was,
maar die toch het diepe mysterie droeg
van God-met-ons.
Maria, die biddend besef kreeg
dat leven méér is dan eten en drinken,
méér dan wat men ziet en hoort.
Die het besef kreeg
dat Gods eigen leven zich aan haar voltrok :
in stilte, in zwakheid,
maar met de kracht van God zelf.
Maria stond open als een bloem,
ontvankelijk als een kind, altijd,
vol vertrouwen,
met open hart en open handen
naar God en de mensen.

Moeders zien wat anderen niet eens vermoeden. Moeders hebben die opmerkelijke gave ze DOORZIEN met al hun zintuigen wat anderen bij hun kinderen niet zien!

Wil je iets verzwijgen? Ze doorzien je en raken het onderwerp uitnodigend aan.
Wil je iets opbiechten? Ze doorzien je en verwoorden het met een korte vraag.
Wil je iets bespreken? Ze doorzien je en doen enkele voorstellen die ideeën geven.
Wil je iets verbergen? Ze doorzien je en vertellen hun eigen ervaring ermee.
Wil je iets vragen? Ze doorzien je en geven u de grenzen aan van wat kan.
Wil je iets geven? Ze doorzien je en laten voelen dat ze niet veel meer nodig hebben.

Ja moeders doorzien met hun voelen, hun luisteren en hun spreken wat diep in hun kinderen leeft. Misschien, ja misschien is dat het resultaat van die 9 maanden meer die ze met ons hebben meegemaakt.

Muurkranten

“HOOP herkent God in gebrokenheid, in de stilte van de geschiedenis, in de plaatsen aan de rand waar de wilde bloemen groeien, in de moederlijke roeping om nieuw leven te geven op plaatsen van geweld, wanhoop en dood.”

Tina Beattie.

Op zaterdagavond 26 januari 2019 sprak paus Franciscus ruim een half miljoen jongeren toe. Ze waren uit alle continenten naar Panama gekomen voor de Wereldjongerendagen. Hij sprak over **het leven omarmen**.

„‘Ja’ zeggen aan de Heer betekent je erop voorbereiden om het leven te omarmen zoals het komt, met al zijn kwetsbaarheid, zijn gewoonheid en vaak genoeg ook met zijn conflicten en eentonigheid”, zei paus Franciscus. „Het leven omarmen zoals het komt, dat betekent ook ons land, onze familie en onze vrienden omarmen zoals ze zijn, met al hun zwakke punten en hun gebreken. Het leven omarmen betekent ook zaken aanvaarden die niet volmaakt zijn, niet zuiver of ‘steriel’, maar daarom niet minder liefde waardig. Is een persoon met een beperking dan geen liefde waardig? Is een persoon die als vreemdeling naar ons toekomt, iemand die een fout beging, iemand die ziek is of in de gevangenis verblijft, dan geen liefde waardig? We weten wat Jezus deed. Hij omarmde de melaatse, de blinde, de verlamde, de farizeeër en de zondaar. Hij omarmde de misdadiger aan het kruis. Hij omarmde en vergaf zelfs degenen die Hem kruisigden. Waarom deed Hij dat? Omdat enkel wat wij liefhebben, kan gered worden. Je kunt een persoon niet redden, je kunt een situatie niet redden, als je er niet van houdt. Enkel wat we liefhebben, kan worden gered. Kunnen we dat samen herhalen? Enkel wat wij liefhebben, kan worden gered. Enkel wat wij omarmen, kan veranderen.”

Ik hoor je

‘Ik hoor je’, lees ik op de boekenlegger
van een school in mijn buurt.
Zo hebben zij het jaarthema vertaald.

‘Ik hoor je’ ...

Het gaat dan niet enkel om horen.
Het gaat om luisteren met je hart,
je inleven in de ander,
meevoelen met het verhaal van de ander.
‘Ik hoor dat je enthousiast bent’,
‘Ik hoor dat je boos bent’,
‘Ik hoor dat je je gekwetst voelt’ ...
Zo luisteren naar de ander,
dat geeft nabijheid en kracht.
De ander voelt dat je dichtbij wil zijn.
Het geeft de ander kracht om door te gaan.

‘Ik hoor je’ ...

zegde eens de jonge Samuël.
Hij zegde het tegen de Stem van God,
die in zijn hart binnenkwam.
‘Ik hoor dat Jij bezorgd bent.
Ik hoor dat Jij op mij rekent’,
zo reageerde hij op de Stem.
‘Gelukkig, iemand die Mij serieus neemt’,
heeft God misschien gedacht.
‘Mijn woord valt niet op de rots.
Mijn licht kan in hem branden’.

‘Ik hoor je’ ..

Hoe dikwijls zeggen wij het tegen een ander?
Heb jij het al eens tegen God gezegd
of wat je doe met zijn Stem in je hart?
Misschien heeft Hij jou al op de weg van Jezus geplaatst,
dat jij die weg ook wil gaan.
‘Ik hoor je, door Hem’, mag jij dan zeggen.
Jij hoort Hem?
Dan is Hij jou nog meer nabij
en geeft Hij jou nog meer zijn kracht.

Rik Renckens

STAP JE MEE?